

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Велико Търново, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, V СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГАЛЯ ИЛИЕВА

при участието на секретаря ПАВЛИНА ХР. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ГАЛЯ ИЛИЕВА Гражданско дело №
20234110102185 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане с правно основание чл.45 от ЗЗД.

В исковата молба се излагат твърдения, че ищцата притежава недвижим имот в *****, като в близост до него живее майката на ответника, която той посещавал през почивните дни, вкл. и по време на Великденските празници на 2023г. Сочил се, че няколко дни след това ответникът депозирал сигнал до *****, в който се отправяли обвинения срещу ищцата, че същата била причинила увреждане на предното стъкло на автомобила, притежаван от П.. Сочил се, че е образувана преписка *****, като по случая била извършена проверка и ищцата била потърсена от полицейски служител за снемане на обяснения, който от своя страна я посетил на работното ѝ място, където присъствали нейни подчинени, на които тя е пряк ръководител. Сочил се, че целта на сигнала бил да се злепостави К. в обществото и поради неоснователното сигнализиране на ***** се стигнало до уронване на престижа и доброто име на К. в обществото и пред нейните преки подчинени на работното ѝ място, от което ищцата изпитала силен дискомфорт и трайно безпокойство от действията на ответника, което се отразило негативно на ежедневието ѝ. Ищцата отправя искане съдът да осъди ответника да ѝ заплати сумата 500лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, вследствие депозирания неоснователен сигнал от ответника срещу ищцата до *****.

Претендира разноски.

Ответникът, в срока по чл.131 от ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, в който заявява, че жалбата е подал на 25.03.2023г., когато е бил на селото при майка си и

когато е било удряно по колата му. Заявява, че посочил в жалбата, че е против сина на С. П., а нея посочил само като свидетел, заедно с друга съседка. Заявява, че срещу ищцата не е отправял обвинения. Сочи, че не носи отговорност за действията на полицията по какъв начин събира информация от С. К.. Заявява, че за посочения в исковата молба период /Великденските празници/, не е бил на село.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

По делото е представена преписка с ***** съдържаща материали относно подаден сигнал до ВТРП от лицето П. М. П. относно установено от него на дата 25.03.2023г. пред домът му в ***** на предното стъкло на личния му автомобил три точки пукнатини, като посочва, че през деня чул гласове от съседите си С., която е майка на *****В сигнала до ВТРП П. П. посочил, че е в лоши отношения със съседа си К К и се съмнява, че именно К е поръчал на някой да му спука предното стъкло на автомобила.

С разпореждане на прокурор от ВТРП от 25.04.2023г., във връзка с постъпилия сигнал от П. М. П. е възложено извършване на проверка с оглед данни за престъпление от общ характер, като е разпоредено при проверката да се снемат обяснения от тъжителя и да се установи фактическата обстановка и размера на щетите. Видно от материалите по преписката, снети са обяснения от лицата П. М. П., *****

Изискана е справка от ЦПЗ ***** видно от която лицето П. М. П. не се води на диспансерен отчет в*****.

С постановление от 25.07.2023г. на ВТРП е отказано образуване на досъдебно производство по подадения от П. М. П. сигнал относно установено от него на 25.03.2023г. три пукнатини на предното стъкло на личния му автомобил, като в постановлението е посочено, че от извършената проверка по преписката не се събрали данни за извършено престъпление от общ характер или друго нарушение, както и че не се установява трите пукнати на стъклото на автомобила на тъжителя да се дължат на човешко поведение.

С постановление от 25.08.2023г. на прокурор от ВТОП е потвърдено като правилно и законосъобразно Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 25.07.2023г. на прокурор от ВТРП по пр.преписка ***** по описа на ВТРП.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите С Н С и К Н К. Свидетелката С, разпитана каза, че са съседи в ***** със страните по делото, като с ответника не са в добри отношения. Той постоянно пускал жалби, вкл. и срещу тях, като от полицията идвали на проверка. За случая, свидетелката заяви, че не е забелязала кога е станал конкретния инцидент, но през месец април С. й се оплакала, че пак има жалба срещу нея и полицаи ходили в офиса на фирмата, където работят С. и семейството й. Свидетелката каза, че С. се почувствала много зле, защото полицаите са я потърсили пред цялото й семейство, вкл. и всички работници видели, че я търси полиция. Жалбата била, че С. е обвинена, защото П. П. имал проблем с колата си, която е надраскана. Свидетелката каза, че С. не е посягала на автомобила. Свидетелят К К, който е син на ищцата, разпитан

каза, че не е в добри отношения със съседа си П. П., което се дължи на това, че П. постоянно пуска жалби срещу всеки от съседите и постоянно им звънят полицаи и ги викат да дават обяснения. Свидетелят каза, че му е известно за жалба на П. П. срещу ищцата за пукнато стъкло на автомобила на ответника. Свидетелят заяви, че не е виждал жалбата, но присъствал, когато майка му давала обяснения пред полицаи в офиса на фирмата на семейството им, на която фирма майка му е собственик, а той е управител. Почти целият персонал бил там, когато полицаите дошли и майка му се притеснила и три-четири дни след това не идвала на работа. Свидетелят каза, че майка му се страхува от ответника.

От приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл.45 ал.1 от ЗЗД за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане е процесуално допустим, а разгледан по същество е неоснователен по следните съображения:

За да се уважи иск по чл.45 ал.1 от ЗЗД съдът следва да установи кумулативна наличност на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, чието доказване е в тежест на ищеца, а именно: от обективна страна, че е налице противоправно деяние, в причинна връзка, с което са настъпили вреди, негова пряка и непосредствена последица, а от субективна страна да е налице вина, която по силата на оборима презумпция по чл.45 ал.2 от ЗЗ се предполага до доказване на противното.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства намира, че не установиха елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане. Събраните по делото доказателства не установиха твърденията на ищеца, че ответникът е осъществил противоправно поведение, изразяващо се в неоснователно сигнализиране на РУ В.Търново на 26.04.2023г. срещу лицето С. К. с твърдения за увреждане от страна на К. на предното стъкло на личния автомобил на ответника, който сигнал да е подаден с цел злепоставяне на К. пред обществото и уронване на доброто ѝ име пред нейните работници.

Елемент от фактическия състав на деликтната отговорност е именно противоправно деяние, т.е. действия, нарушаващи правна повелителна норма, задължаваща към определено поведение или общия принцип да не се вреди другиму. Само противоправно деяние е основание за ангажиране на деликтна отговорност. Подаването на жалба по своята правна същност не представлява противоправно деяние. С депозирания сигнал/жалба/ ответникът е отправил искане до компетентния за проверка и вземане на отношение орган, с цел търсене на съдействие. Същата не е разгласена и обявена публично от ответника, за да са налице основанията да се счита, че същата би могла да урони честта и достойнството на ищцата. Липсват доказателства ответникът по някакъв начин да е дал публична разгласа на жалбата, в резултат на което да злепостави ищцата. Обстоятелствата във връзка с извършената по жалбата от компетентните органи проверка, мястото на снемане на обяснения от ищцата и други действия по проверката са извън поведението на ответника, което се свежда до подаване на сигнала до компетентните органи.

Съгласно чл.45 от Конституцията гражданите имат право на жалби, предложения и петиции до държавните органи.Защитата на права, включително и чрез подаване на сигнал до компетентните органи не представлява злоупотреба с право, която следва да бъде санкционирана. Ответникът е упражнил една установена от закона възможност, сезирайки компетентния орган с искане да провери изложените обстоятелства и направи необходимото за защита на правата му, които счита, че са нарушени. Упражняването на такова едно право по принцип е правомерно и независимо от крайния резултат по жалбата до прокуратурата, не може да бъде определено като основание да деликтна отговорност. /В този смисъл е Решение № 758/2011 г. по гр. д. № 1243/2009 г. на ВКС/ Неправомерно действие би била евентуалната злоупотреба с право, която ако се твърди, би трябвало да се докаже от ищеца. Принципно превратното упражняване на субективните права е укоримо с оглед обществения интерес и правните последици са отказ от защитата им, като в зависимост от естеството на действията, чрез които злоупотребата на правото се извършва, уврежданият може да иска съответно и обезщетение, и преустановяване на увреждащата злоупотреба. Добросъвестността е налице, когато правото се упражнява с убеждението, че то съществува. В случая безспорно е, че ответникът, след като е установил увреждане по автомобила си, е подал сигнал до компетентните органи, но не се установи неговата цел чрез подаване на сигнала да е да zlepостави ищцата и урони доброто ѝ име, а да поиска да се проверят обстоятелствата и да се извършат съответните действия по преценка на компетентните органи. С това свое действие, ответникът не е наруши общата забрана да се вреди другиму. В цитираното по-горе решение на ВКС е прието, че дори да има обстоятелства, които биха могли да се определят като „позорни“ за личността на едно лице и не всички те да са установени в инициираното срещу него производство, когато са описани само в подадена до компетентен орган молба, те на практика не се разгласяват, и не могат да уронят доброто име на този ,срещу когато са насочени, така както би станало при една клевета.

В случая от събраните доказателства, вкл. и от разпита на свидетелите С и К се установи, че страните в настоящото производство, които са съседи в с.Ветринци, не са в добри отношения и през годините са имали различни конфликти. В настоящия случай обаче не се установи ответникът да е подавал през месец април 2023г. жалба срещу ищцата, както се твърди в исковата молба, с която жалба да я обвинява в увреждане на автомобила му. Цитираната прокурорска преписка, приложена по делото е образувана по сигнал от П. М. П., но същата не е насочена конкретно срещу ищцата, а съдържа твърдения за установено от ответника увреждане по автомобила му, за което той предполага, че може да е причинено от други лица и търси съдействие на органите на реда да извършват проверка по случая.

Деликтната отговорност се поражда при наличието на конкретно установено противоправно деяние, което се намира в причинна връзка с виновното поведение на деца и настъпилите неимуществени вреди.

С оглед гореизложеното съдът намира, че не установиха елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, което е в доказателствена тежест на ищеца, указана му

в доклада по чл.146 от ГПК, тъй като съгласно разпоредбата на чл.154 ал.1 от ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения.

В настоящия случай ищцата не установи, че сочените от нейна страна действия са противоправно осъществени от ответника. Предвид на това и при липса на един от кумулативно дадените елементи от състава на непозволеното увреждане, съдът приема, че искът за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 500лв. е неоснователен и недоказан, и подлежи на отхвърляне.

Ищцата е претендирала присъждане на разноски, но с оглед изхода на спора, не следва да бъдат присъждани разноски в нейна полза.

Ответникът не е претендирал присъждане на разноски по делото, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. П. К. с ЕГН *****, с адрес ***** срещу П. М. П. с ЕГН *****, с адрес ***** иск с правно основание чл.45 от ЗЗД за осъждане ответника да заплати на ищцата сумата **500лв./ петстотин лева/**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, вследствие подаден от ответника сигнал до ВТРП, по който е образувана преписка ***** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

Решението може да бъде обжалвано пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____